

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 25 Νοεμβρίου,
Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 14,827, ἀποκριτικὸν ὅτι διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν νὰ παύσῃ τοῦ νὰ ἐκδίδῃ περὶ στρατολογίας διαταγὰς, πρὸς κατάπαυσιν τῶν στρατιωτικῶν καταχρήσεων, καὶ πρὶν προδάλῃ τι τὸ Βουλευτικὸν περὶ τούτου.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 14,829, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἱατρῶν καὶ ἱατρικῶν, καὶ διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἰσωτερικῶν νὰ τὴν ἐνεργήσῃ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Ἐπροβλήθη πάλιν νὰ ἐνεργηθῇ ἀνυπερθέτως ἡ στρατολογία τοῦ τακτικοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίου καὶ Ἀργους. Ἐδιωρίσθησαν οἱ Βουλευταὶ Κύριε Μιχαὴλ Κάδβας, καὶ Ἀναγνώστης Μακρυποκάμισος, νὰ ἐνεργήσωσι τὴν στρατολογίαν. Ἐστάλη καὶ Προβούλευμα περὶ τούτου πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ νὰ τοὺς προμηθεύσῃ μετὰ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, καὶ μετὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν.

Ἐπροβλήθη νὰ ὀλιγοστεύσῃ ὁ περιττὸς ἀριθμὸς τῶν φρουρῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, καὶ μερικαὶ ἀπὸ τὰς φρουρὰς τῆς πόλεως Ναυπλίου νὰ σηκωθῶσι διόλου. Ἀλλὰ πρὶν ἀποφασισθῇ τι περὶ τούτου, ἐδιωρίσθη ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπὴ, νὰ λάβῃ τὸν κατάλογον τῶν διαφόρων φρουρῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐκτελεστικῶν δυνάμεων ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου, καὶ νὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὸ Βουλευτικόν. Ὅθεν ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἑγγραφὴν ὑπ' Ἀριθ. 1079.

Πρὸς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τῶν ἰσωτερικῶν
τὸ ἐπαρχεῖον τῆς Ἀνδρου.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀριθ. 2,141 τοῦ ἔξοχου τούτου ὑπουργείου ἐδημοσιεύθη καθ' ὅλην τὴν νῆσον ἡ ὑπ' Ἀριθ. 10,787 διαταγὴ τῆς Σ. Διοικήσεως.

Τὸ ἐπαρχεῖον μετεχειρίσθη καὶ αὐτὸ τὴν δυνατὴν παρακίνησιν εἰς τὸ νὰ συνδράμωσιν οἱ κάτοικοι εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ τακτικοῦ. Ἡ στρατολογουῦσα ἐπιτροπὴ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ εὔρε τὴν μεγαλητέραν εὐκολίαν· καλὸς γένει οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἔδειξαν εὐχαρίστησιν. Ὡσαύτως καθ' ὑπερβολὴν ἐχάρησαν εἰς τὴν ποθομένην εὐκαιρίαν ταύτην καὶ οἱ πρὸ τόσων χρόνων καταδικαζόμενοι νέοι εἰς τὰ τῆς Ἀνδρου μοναστήρια μετὰ τὴν μοναχικὴν παιδείαν· νέοι εὖθυστοι,

δυνατοὶ, ἄξιοι νὰ κρατῶσι τὸ λογχοφόρον ὅπλον, καὶ νὰ θειοαμεινῶσιν εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἡρωικοῦ ἀγῶνος. Πολλοὶ λοιπὸν καὶ ἐκ τούτων ἔτρεξαν ἐγκολπωθέντες τὸν τακτικὸν Ἀρμ.

Ἡ προθυμία τῶν κατοίκων, ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν ἀξιοῦν τῆς ἐπιτροπῆς ἔκαμε, νὰ ὑπερβῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν τὸ ἀνάλογον τῆς νήσου· καὶ εἰς πολλὰ ὀλίγας ἡμέρας ἐπετάχυνεν ἡ ἐντεῦθεν στρατολογία. Ἐν ᾧ δὲ μετὰ ταῖς τακτικῶς εἰσῆρχοντο ἐδῶ εἰς τὴν προτεύουσαν οἱ νεοσύλλεκτοι, παρακολουθούμενοι ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν μετ' ὅσον καὶ ἄλλα χωρικὰ μουσικὰ ὄργανα, ἦτον ἄξιον θεωρίας νὰ βλέπῃ τις εἰς τῶν Ἀνδρῶν τὰ πρόσωπα ζωγραφισμένην τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ ν' ἀκούῃ τοὺς πρεσβυτέρους εἰς τὸ μεταξύ τῶν λέγοντας, “Ἀχ! πῶς νὰ μὴν ἡμεθα καὶ ἡμεῖς νέοι κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, καὶ μάλιστα τώρα, ἐν ᾧ τὰ δικαιώματα τῆς πατρίδος μας λαμβάνουν βαρύτητα” ἐν ᾧ ἡ Σ. Διοίκησις θέλει γνωρίζει καὶ ἡμᾶς τέκνα τῆς γῆς!,,

Οἱ νεοσύλλεκτοι, προσκολλήσαντες τὸ ἐθνικὸν σημεῖον εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀμέσως ἔδειξαν ἑαυτοὺς ὑπερέχοντας ἀπὸ τοὺς λοιποὺς συμπατριώτας τῶν, καὶ ὡς τοιοῦτοι ἐπεριπαῖοντο εὐναϊκώτατα ἀπὸ τοὺς πολίτας. Προσετέθη δὲ καὶ ἐν μικρὸν σῶμα ἐθελοντῶν νέων· καὶ οἱ μὲν στρατιῶται, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς 200, ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν νῆσον μας, ἀφῆσαντες ἐντύπωσιν εἰς τοὺς μείναντας· οἱ δὲ γονεῖς αὐτῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἐθελοντῶν, τιμῶνται παρὰ τῆς κοινότητος, ὡς γονεῖς βλαστῶν καλῆς ἐλπίδος.

Γνωστοποιεῖ λοιπὸν, κατὰ χρέος, τὸ ἐπαρχεῖον τὴν προθυμίαν ταύτην τῶν κατοίκων. Καὶ μένω μετὰ τὸ προσῆκον σέβας.
Ἀπὸ Καστρῶν, τῇ 17 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπαρχοῦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Ν. Κλεομένης.

Ἐγχαῖριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Κατ' αὐτὰς ἐλάττωμεν εἰδήσεις κατ' εὐθείαν ἀπὸ Λονδίνου ἀπὸ 1 τοῦ Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τῶν ὁποίων μαθαίνουμεν, ὅτι ὁ Λόρδ Κόχραν ἔμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ παρόντος χρόνου, καὶ ἡ ἀναβολὴ αὐτῆς προῆλθεν ἐκ τούτου, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν εὐρέθησαν ἑτοιμα ἀτμοκίνητα, ἐδιωρίσθησαν νὰ κατασκευασθῶσι τὸ δὲ ἀτμοκίνητον, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ κατεσκευάζετο ἐκεῖ εἰς λογαριασμόν τῆς Ἑλλάδος, ἐρρίξθη πρὸ καιροῦ εἰς τὴν

Τάμεσιν ποταμὸν, καὶ ἐτίθεντο εἰς αὐτὸ αἱ ἀναγκαῖαι μηχαναί· πλὴν δὲν ἤξεύρομεν ἂν Δέλη ἔχει καὶ αὐτὸ τὴν τύχην τοῦ γνωστοῦ ἀτμοκινήτου London-Engineer. Ἀπὸ δὲ τῶν τριῶν φρεγατῶν, αἱ ὅποιαι πρὸ καιροῦ ἐδιωρίσθησαν νὰ κατασκευασθῶσι διὰ τὴν Ἑλλάδα, αἱ δύο κατασκευάζονται ἐξάπαντος, καὶ ἔπρεπε νὰ ᾔναι ἐν καιρῷ ἑτοιμαί, ἂν τὰ ναυπηγεῖα, εἰς τὰ ὅποια κατασκευάζονται, δὲν ἦσαν παραπολὺ ἀσχολημένα εἰς τὴν κατασκευὴν πλοίων ἄλλων δυνάμεων· ἡ δὲ τρίτη, ἥτις ἐδιωρίσθη νὰ κατασκευασθῇ εἰς Μασσαλίαν, ἐμποδίσθη παρὰ τῆς Γαλλικῆς διοικήσεως, ἐν ᾧ καὶ κατ' αὐτὰς τῆς Γαλλίας τὰς ἐφημερίδας κατασκευάζονται ὅχι μία, ἀλλὰ πολλαὶ φρεγάται εἰς τὰ Γαλλικὰ ναυπηγεῖα διὰ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁ Μαρκέζος de Lincoῦ ἐστάλη παρ' αὐτοῦ, ἵνα ἐπιταχύνῃ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν τῶν φρεγατῶν. Ἐξητήθησαν ὅτι ἀγορασθῶσι καὶ ἀπὸ τῆς Σβεκίας δύο ἑτοιμαὶ φρεγάται, ἀλλ' ἡ Ῥωσικὴ ἐπιρροὴ ἐμπόδισε τὴν ἀγορὰν αὐτῶν. Ἦσαν ἑτοιμαὶ ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κανόνια καὶ τουφέκια ἀπὸ Λονδίνου.

— Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔφθασεν ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Θ. Κολοκοτρώνης εἰς τοὺς Μύλους, καὶ προσκαλεῖ ἐκεῖθεν τοὺς ἐν Ναυπλίῳ εὐρισκομένους ὀπλαρχηγούς νὰ τρέξωσιν ἐναντίον τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος ἐχθροῦ· προσκαλεῖ δὲ ἐν ταύτῃ καὶ τοὺς ἄλλους ὀπλαρχηγούς εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ, ἀφ' οὗ συναχθῶσιν οὗτοι, μελετᾷ νὰ κινηθῇ ἐναντίον τοῦ Ἰμπραήμη, καὶ νὰ προσβάλῃ πανταχόθεν, κατὰ τὸ ὅποιον ἔκαμε τοῦ πολέμου σχέδιον.

— Διὰ τὴν ὑπὸ μὴν προσβάλῃ ὁ ἐχθρὸς τὰς δύο ναυτικὰς νήσους, Ἰδραν καὶ Σπέτζας, εἶπαμεν εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαβεν ἐν καιρῷ πρόνοιαν περὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἡ ὑποψία αὕτη διελύθη, διέταξεν ἡ Διοίκησις, νὰ ἐξέλθωσι τὰ εἰς Σπέτζας στρατεύματα, καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς Πελοπόννησον· ὅθεν τὰ μὲν αὐτῶν ἐπέβασαν εἰς τὸν Ἰσθμὸν, τὰ δὲ εἰς Λεωνίδιον καὶ Ἄστρος, καὶ ἐκεῖθεν διετάχθησαν κατ' αὐτὰς διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν νὰ ἐνεργήσωσιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐκτελεστοῦ Κυρίου Κ. Μαυρομιχάλη· ὅσοι δὲ αὐτῶν ἤθελαν φανῇ ἀπειθεῖς κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας, διετάχθησαν διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν νὰ διαλύσωσι τὰ ὑφ' ἑαυτοὺς σώματα. Τὰ δὲ εἰς Ἰδραν εὐρισκόμενα στρατεύματα διετάχθησαν νὰ ἐξέλθωσιν ἐκεῖθεν, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν νὰ περάσωσιν εἰς Δερδένια, τὰ δὲ, τὸ σῶμα τῶν Ὀλυμπίων, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς νήσους Σκόπελον καὶ Σκιαθον, καὶ νὰ παρατηρῶσιν ἐκεῖθεν τὰ κινήματα τοῦ εἰς τὰς νήσους ταύτας γειτονεύοντος ἐχθροῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ ἐπιτήδειος καιρὸς νὰ κινηθῶσι καὶ σπουδαιότερως ἐναντίον αὐτοῦ. Ὁ σεβασμῖος γέρον Καρτάσιος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀνδρείων Ὀλυμπίων, γνωρίζει κάλλιστα τὰς τωρινὰς τῆς πατρίδος περιστάσεις, καὶ εὐχαριστεῖται νὰ μὴν πρὸς τὸ παρὸν μόνον παρατηρητῆς τῶν κινήματων τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλὰ δὲν πρὸς μὲν ἄλλο εἰμὴ εὐνοικωτέρας περιστάσεις, διὰ νὰ προσβάλῃ τὸν ἐχθρὸν, ὅποθεν ἤθελε διαταχθῇ παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ δείξῃ τὰς πολυχρονίους πολεμικὰς του πείρας, ὡς καὶ ἄλλοτε. Τοῦτο αὐτὸ φρε-

νοῦσι καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν καὶ μετ' αὐτοῦ γενναῖοι ὀπλαρχηγοί. — Ἡ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Κ. Ἀνδρέαν Μιαούλην ἀπὸ Ἰδρας ναυτικὴ μοῖρα ἀνθίσταται ἀνδρείως ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ πλοῖαρχοι καὶ ναῦται δεικνύουσι τρόντι μέγαν ἐνθουσιασμὸν καὶ πατριωτισμὸν, καὶ ὑπομένουσι γενναίως ὅλα τὰ δεινὰ, ἵνα μὴ βλαβθῇ ὅσον τὸ κατ' αὐτοὺς ἡ πατρίς· δὲν προσμένουσι δὲ ἄλλο τόσον ἀνυπομόνως, ὅσον τοὺς ἀδελφούς καὶ συναγωνιστάς των Σπετζιώτας, διὰ νὰ δείξωσι πάλιν εἰς τὸν ἐχθρικὸν στόλον, ὅτι δὲν ὠφελοῦσι τὰ μεγάλα πλοῖα, ὅταν δὲν κυβερνῶνται καὶ κινῶνται ὑπὸ μεγάλων κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνδρῶν. Εἰς τὴν κατὰ τὴν 21 τοῦ Νοεμβρίου γενομένην ναυμαχίαν, καθ' ἣν πάλιν ὁ ἐχθρικός στόλος ἐνίκηθη, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ἐπληρώθη ὁ πλοῖαρχος Κ. Α. Πινότσης, καὶ ἄλλοι τινες, γενναίως πολεμοῦντες κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ πλῆγὴ τοῦ ἀνδρείου τούτου πλοῖαρχου, καὶ τῶν ἄλλων θαλασσιῶν μας ἡρώων, ἐλύπησε παραπολὺ καὶ τὸν ναύαρχον Κ. Μιαούλην καὶ τοὺς ἄλλους συναγωνιστάς. Ὁ ἐχθρὸς ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ τὴν φορὰν ταύτην καὶ πυρπολικά· ἀλλὰ τὰ πυρπολικά ἤμπορῶσαν νὰ γενῶσιν εἰς αὐτὸν χρήσιμα, ἐὰν εἶχεν εἰς αὐτὰ Ἰδραίους, Σπετζιώτας καὶ Ψαριανούς· στερούμενος δὲ τοιούτων πυρπολητῶν, εἰς μάτην θέλει καίει τὰ πυρπολικά, ὡς καὶ τρόντι ἔκαυσεν ἐν κατὰ τὴν ἐσχάτην ταύτην ναυμαχίαν. Ὁ δὲ Κιουταχῆς, ἀπελπισθεὶς ὅτι θέλει κατορθῶσαι τὸν σκοπὸν του διὰ ξηρᾶς, ἔκαμε χρεῖαν νὰ ἐπικαλεσθῇ σύμμαχον καὶ τὸν Τοπάλ-πασσαν διὰ θαλάσσης, καὶ οὕτως ἐκ συμφώνου στενοχωροῦντες τὸ Μεσολόγγιον νὰ κατορθώσωσι τὴν σκοπὸν των· πλὴν μόλις φθάσῃ ἐκεῖσε καὶ ἡ ἀπὸ Σπετζῶν ναυτικὴ μοῖρα, καὶ ἐνωθῇ μετὰ τῆς ἀπὸ Ἰδρας καὶ Ψαρῶν, ὁ Τοπάλ-πασσας θέλει φύγει, ὡς ἔπραξε καὶ ἄλλοτε· καὶ οὕτως ὁ Κιουταχῆς πάλιν μένει μόνος, καὶ τότε τί πρέπει νὰ κάμῃ; --- Ἀς ἐκλέξῃ ὁ ἴδιος τὸ συμφερότερον.

— Ὁ Ἰμπραήμ-πασσας ἐπέρασεν, ὡς μνησάνομεν, ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ναύπακτον, καὶ ἐκεῖ ἐνταμώθη μετὰ τοῦ πολιορκητοῦ τοῦ Μεσολογγίου Κιουταχῆ· ἐπιστρέψας δὲ ἐκεῖθεν ἔστειλε περὶ τὰς 6000 στρατεύματα ὑπὸ τὸν Χασάν-πασσαν εἰς Γαστούνην, ὅπου καὶ ἔφθασε τὴν 25 τοῦ Νοεμβρίου· ἐδαιρέθη δὲ εἰς δύο σώματα, τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἐν ὑπῆγεν εἰς τὰς πεδιάδας, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τὰ βουνά· ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Γαστούνης θέλουσι συναχθῇ καὶ ἐνωθῇ, διὰ νὰ κάμωσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν πολλοὶ ὀμῶ· ὅτι ἔπραξαν εἰς αὐτὸν κατὰ μέρος εἰς τὰ χωρία ἐπὶ τῆς ἐκεῖθεν διαδάσεώς του.

— Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως ἐγένετο κατ' αὐτὰς δ.λ. τῆς ἀστυνομίας ἡ καταγραφὴ τῶν τωρινῶν τοῦ Ναυπλίου κατοίκων, καὶ εὐρέθησαν 10,241 ψυχαί, ἐκτὸς δύο περὶπου χιλιάδων στρατιωτῶν καὶ ἄλλων παρεπιδήμων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Παρισίων, τῇ 8 Νοεμβρίου.

Τὸ εἰς Γενεῶν συστημὸν ἑλληνικὸν Κομιτάτον ἐσύναξε 30,000 φράγκα εἰς τὴν πόλιν ταύτην, τὰ ὅποια θέλουσι χρησιμεύσει εἰς ἀγορὰν λογχοφόρων ἑπώνων, καὶ στρατιωτικῶν ἐνδυμασιῶν, τὰ ὅποια θέλου-

σε σιβὴ ἀκολουθῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. (Gal. Messenger)

Τῇ 9 Νοεμβρίου.

Ἡ Εφημερίς τῆς Haye δημοσιεύει εἰς τὸν ἀπὸ 4 τοῦ μηνὸς τούτου ἀριθμὸν τῆς μίαν πρόσκλησιν πρὸς τοὺς κατοικοῦν τοῦ Βελγίου, διὰ νὰ συνδράμωσιν εἰς βοηθίαν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ πρόσκλησις αὕτη, ἐκθειμῶν τὰ πλάτος, τελειώνει οὕτως: «Οἱ ὑπογεγραμμένοι, προδιδόντες συνδρομὴν πρὸς χάριν τῶν Ἑλλήνων, ἐλπίζουσιν, ὅτι αἱ ἐταιρεῖαι, αἱ συσταθεῖσαι εἰς ἄλλας πόλεις πρὸς αὐτὸν σκοπὸν, θέλουσι λάβει σχέσιν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἔχουσι μεγίστην πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῶν δυνάμεων τῆς Δρησκείας, τῶν ὁποίων ἡ εὐεργετικὴ διάθεσις τὴν πατρίδα μας εἶναι τόσον ἐνεργητικὴ.» Μεταξὺ τῶν ὑπογεγραμμένων εἶναι καὶ ὁ Κύριος G. K. Van Hoogendorp, καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι ἄνδρες ἀπὸ διαφόρων τῆς Ολλανδίας πόλεων. (Constitutionnel)

Τῇ 14 Νοεμβρίου.

Ὁ Κύριος Γούσσες, στελλόμενος ἀπὸ Λονδίνου με ἀνθεντικὰς ἐπιστολάς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων, τὸν Κόμητὰ Νέσσελροδε, εἰς Πετρούπολιν, ἔφθασεν εἰς τὸ Κάσσελ τὴν 3 Νοεμβρίου, καὶ τὴν 4 τὸ πρωὶ εἰς τὰς τρεῖς ὥρας ἀνεχώρησεν εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ὁρίμου του μετὰ μεγίστης ταχύτητος. [L'Étoile]

Τῇ 15 Νοεμβρίου.

Ὁ παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἀπεσταλμένος ἔδωκεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Πετρούπολεως τὴν ἐπίσημιν εἰδήσιν περὶ τῆς ἐγγιζούσης ἐλευσεως τοῦ Λόρδ Στράτφορντ, τοῦ νέου πρέσβους εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ῥωσσίας. Δοξάζουσιν ὅτι νύαι διαπραγματεῖαι θέλουσιν ἀρχίσει περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Κύριος Τάτιτσεφ θέλει μείναι ἀποφασιστικῶς, νὰ πραγματευθῇ εἰς τὴν Βιένναν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. (L'Étoile)

Τῇ 16 Νοεμβρίου.

(Απόσπασμα γράμματος ἰδιαίτερον, ἀπὸ Νεαπόλεως τῇ 2 Νοεμβρίου.)

Ἐλάδομεν ἐπίσημιν εἰδήσιν ὅτι ὁ Κύριος Στράτφορντ-Κάννιγγ, πρέσβυς τῆς αὐτοῦ Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτι, ἐρχόμενος ἀπὸ Λονδίνου διὰ τῆς Βελγικῆς καὶ Ἑλβετίας, φθάσει ὅσον τάχιστα εἰς τὴν μητροπόλιν ταύτην, ὅπου θέλει διατρίψει, ὡς λέγουσιν, ἡμεῖς τινὰς πρὸ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀναχωρήσεώς του.

Ἡ παράξενος αὕτη ἐπίσκεψις εἰς καιρὸν, καθ' ὃν ἡ αὐλὴ τῆς Ἀγγλίας ἀνανέωσε τὴν μετὰ τῶν ἐλευθέρων τῆς Γερμανίας πύλεων περὶ ἐμπορίου συνθήκην, δὲν θεωρεῖται ἐνταῦθα ὡς ἀπλοῦν τυγχρὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ὡς ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν περιέργειάν του ὁ ταξιδευτής. Ἀποδίδεται εἰς αὐτὴν ἐξ ἐναντίας μέγας καὶ πολλοῦ λόγου ἀξίος σκοπὸς. «Ὅλα τὰ κινήματα τῆς Βρεταννικῆς πολιτικῆς ἔχουσι βαθὺν τινα σκοπὸν, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ ἀνέλαθεν ὁ Κύριος Κάννιγγ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων. Ἡ κατάσχισις τῆς Μάλτας καὶ Κερκύρας παρὰ τῶν Ἀγγλῶν, καὶ ἡ βεβαιότης, τὴν ὁποίαν ἐλάδομεν ὅτι ἡ πόλις Λισσαβῶν, ἡ ὁποία ἔχει λιμένα μεγαλωπεσῶν, ἐγγίζει νὰ

λάβῃ πάλιν τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς λαμπρότητα, καὶ νὰ διορισθῇ νὰ χρησιμεύῃ, κατὰ τινα τρόπον, ὡς γενικὴ τῶν ἐμπορευμάτων ἀποθήκη [entrepôt], τῇ ὁποίας τὸ Γεβραλτάρ θέλει εἶναι ὡς παραπομπὴ εἰς τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῶν παράθαλασσίων τόπων τῆς Μεσογείου θαλάσσης, τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου κ.τ.λ. ὅλα ταῦτα κάμνουσιν ἐνταῦθα τοὺς ἔξυμνους ἀνθρώπους νὰ πιστεύωσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θέλει ἀμελήσει νὰ στοχασθῇ σπουδαίως εἰς τὸ νὰ προμηθεύσῃ εἰς ἑαυτὴν τὰ μέσα τῆς δυνάμεως, διὰ νὰ ῥίπτῃ, καθ' ὅλας τὰς δυνατὰς μεταβολὰς τῆς τύχης, ὅταν θέλῃ, τὴν ἄγκυραν εἰς τὸν λιμένα μας, καὶ εἰς τὸν λιμένα αὐτῆς τῆς Γένοας. Ἡ προετοιμαζομένη κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν διπλωματικὴν ὁλὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν κρίσις κάμνει πρὸς ἐπὶ νὰ δώσωμεν περισσότερον βάρος εἰς τὴν εἰκασίαν ταύτην, στηριζομένην εἰς προφύλαξιν παραπολὺ ἴσως μεγάλην, πλὴν σύμφωνον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικὴν.

Ἀνθρώποι, οἱ ὁποῖοι φαίνονται ὅτι ἔχουσι καλὰς πηροφορίας, βεβαιόουνσιν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κυρίου Στράτφορντ-Κάννιγγ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔχει κύριον σκοπὸν, τὸ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸς ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, νὰ φέρῃ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρτι εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ν' ἀναγνωρίσῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἀληθινὸν ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶναι πολλὰ δύσκολον, πλὴν διὰ τοῦτο ἔβηλεν εἶναι καὶ πολὺ ἐνδοξον, ἐὰν ὑπερνικῶσι μεγάλα ἐμπόδια, εἰς λύσιν τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος τοῦ πλέον συμπεπλεγμένου καὶ πλέον δυσκόλου, καὶ διὰ τῆς ἐπιδεξιᾶς ἀποφυγῆς τῶν διπλωματικῶν ἀμφισβητήσεων, τῶν ἀπειλητικῶν συγκρούσεων, νὰ μὴ βλαφθῶσι τὰ ἀντιδιεστῶτα συμφέροντα, οὔτε νὰ ἐρεθισθῶσι αἱ εὐερέθιστοι γνώμαι.

Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ᾔται, ἡμεῖς ἐλάδομεν βεβαιότητα, ἐπιθεμελιωμένην εἰς πράγματα ἀληθινὰ καὶ θετικὰ διδόμενα, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἐλληνικῆς διοικήσεως δὲν εἶχε κατ' οὐδένα τρόπον σκοπὸν ἀπὸ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους τὴν ὑποταγήν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου, τὴν πρὸς τὴν ἰσότητα. ἀλλ' ἐξ ἐναντίας τὸ ὀφείλιμον, καὶ τὸ πρέπον, νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν ἐντιμὸν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ὡς εἰς ἔθνος, τὸ ὁποῖον πρῶτον ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ καὶ εὐνοήσῃ φανερῶς τὸν Δριαμδον τοῦ ἱεροῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος, καὶ νὰ καταστήσῃ τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ σπουδαιότερον καὶ ἀποφαστικώτερον εἰς τὰς πραγματείας, αἱ ὁποῖαι ἀναγκαίως ἔπρεπε νὰ γένωσι, διὰ νὰ ἀποτελειώσωσι τὴν αἵματῶδη ταύτην πάλιν, καὶ νὰ διοίσωσι τελευταίον τὰς τύχας ἐνὸς ἡρωικοῦ ἔθνους. (Constitutionnel)

Τῇ 18 Νοεμβρίου.

Εἰς τὸν Κύριον de Villele εἶδον σήμερον ἐρχομενον μυστηριώδες τι ὑποκείμενον, τὸ ὁποῖον συνδιελέχθη μετὰ τῆς ἐξουχότητος του ἱκανὴν ὥραν. Τὸ ὑποκείμενον τοῦτο εἶναι, λέγουσιν, ὁ Μαρκεζὺς de Livron, στρατηγὸς Γάλλος εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ πασσά τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἶναι δύο ἡμέραι, ἀφ' οὗ ἔφθασεν εἰς Πάρισον. (Constitutionnel)

Ἀπὸ Λονδίνου, τῇ 13 Νοεμβρίου.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ Λόρδ Κόχραν ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ πρᾶκτορα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας, ὅτι παραιτήσῃ τὴν δούλευσιν τῆς Βρασιλίας· ὁ δὲ πρᾶκτωρ διέταξεν ἐπομένως εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς Πιράγλας νὰ ἐτοιμασθῇ νὰ ἐκπλεύσῃ τὴν 20 τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὸ Ῥίον-Ἰανέϊρον.

— Ἄν καὶ οἱ ἐν Λονδίῳ ἀπεσταλμένοι Ἕλληνες δὲν ἐδύναντο νὰ ᾔναι τόσοι εὐχαριστημένοι μετὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις ἐδέχθη τὰς προτάσεις των ὡς πρὸς τὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθησαν οἱ Ἕλληνες κατ' εὐθείαν δι' ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἐβόθασαν ἐσχάτως διὰ τοῦ βρικίου, Κίμων ὀνομαζομένου· πλὴν ἀκόμη δὲν ἔχασαν ὅλην τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἀπολαύσωσι βοήθειαν, ἂν αἱ πρόδοι τῶν Αἰγυπτίων ἤθελαν κατασταθῇ τοιαῦται, ὥστε νὰ ᾔναι φόδος μὴ πέσῃ ἡ Πελοπόννησος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ-πασσα. Ἡ Ἀγγλία φαίνεται ὅτι βλέπει μὲ βάσκανον καὶ ζηλότυπον ἔμμεν τὰς σχέσεις αὐτοῦ τοῦ ἀντιεσσιλέως πρὸς τινὰς δυνάμεις τῆς ἡπείρου καὶ ἀπὸ πολλῆς ἐστάλησαν Ἀγγλοὶ, νὰ παρατηρήσωσιν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ὅλα τὰ κινήματα, τὰ ὁποῖα ἤθελαν ἀποβλέπει εἰς αὐξήσιν ἢ ἐπιβεβαίωσιν αὐτῶν τῶν σχέσεων. Τὸ πολίτευμα τοῦ Λόρδ Κόχραν εἶναι κεκρυμμένον ὑπὸ βαθὺ μυστήριον. Δὲν εἶναι ἀμφισβόλια ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ, παραιτημένοι ἀπὸ τῆς δουλείας, ὑποχρεώθησαν εἰς δούλευσιν τῆς Ἑλλάδος· καὶ μάλιστα εἶναι γνωστὰ ἤδη καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀναχώρησαν εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, καὶ ὅλα τείνουσιν εἰς τὸ νὰ μᾶς κάμωσι νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ βασιλικὴ διαταγὴ δὲν θέλει ἔχει ἄλλο ἀποτέλεσμα, εἰμὴ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς προστατάς των Ἑλλήνων, νὰ φέρωνται ὀλίγον τι διακριτικώτερα. (L'Étoile)

Τῇ 15 Νοεμβρίου.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ Λόρδ Κόχραν ἔπεμψε τὴν παρελθούσαν δευτέραν πρὸς τὸν K. Manuel Rodriguez Gameiro Paiez, πρᾶκτορα τῆς Βρασιλικῆς διοικήσεως εἰς τὸν τὸν τόπον, ἐπιστολὴν διαλαμβάνουσαν, ὅτι, ἀφ' οὗ εὐτυχῶς ἐτελείωσεν ἡ εἰρήνη μεταξὺ Βρασιλίας καὶ Πορτογαλλίας, πρᾶγμα, εἰς τὸ ὁποῖον μόνον καὶ μόνον ἀπέβλεπεν ἡ ἐξοχότης του, ὅταν ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῶν ναυτικῶν τῆς Βρασιλίας δυνάμεων, ὁ σκοπὸς του ἦτον νὰ παραιτηθῇ πλέον ἀπὸ τῆς ἐνεργείας δουλείας τοῦ στόλου τῆς αὐτοῦ Βρασιλικῆς Μεγαλειότητος, καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ φρεγάτα Πιράγλα, ἀραγμένη εἰς Spithead, ἔπρεπεν ἐφεξῆς ν' ἀκολουθήσῃ τὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας ἤθελε δώσει εἰς αὐτὴν ὁ εἰρημένος πρᾶκτωρ.

Λέγεται, ὅτι ἡ εἰδοποίησις αὕτη παρεκίνησε τὸν ἀνωτέρω πρᾶκτορα νὰ δώσῃ διαταγὴν πρὸς τὸν Καπτανὸν Shepherd, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν 20 τοῦ πα-

ρόντος μηνὸς εἰς Ῥίον-Ἰανέϊρον μετὰ τῆς Πιράγλας. Εἶναι ἤδη ἐκτὸς ἀμφισβόλιας, ὅτι ὁ Λόρδ Κόχραν ἤλθεν εἰς Ἀγγλίαν μετὰ τῆς Πιράγλας ἄνευ τινὸς διαταγῆς ἢ ἀδείας τῆς Βρασιλικῆς διοικήσεως· ἀνεχώρησε δὲ οὗτος κατὰ πρῶτον ἀπὸ Ῥίον-Ἰανέϊρον μετὰ διαταγὴν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Πορτογάλων μετὰ ὅσα ἤθελεν ἐπινοήσῃ μέσα, καὶ αἱ πολυάριθμοι λεῖαι, τὰς ὁποίας ἔκαμε, δεικνύουσιν ὅτι ἐπετέλεσε τὰς διαταγὰς μετ' ἐπιτυχίας. Μὲ ἐν μόνον ἐκ τῶν πλοίων τοῦ ἐδυνήθη νὰ κυριεύσῃ 90 ἐμπορικά, καὶ τρία πολεμικά πλοῖα, ὑποτάξας καὶ δύο πόλεις· ἀλλ' οὐδεμία ἐκ τῶν πολυάριθμων τούτων λειῶν ἐπωλήθη, καὶ ἐπομένως τὰ χρήματα δὲν ἐμοιζάσθησαν μεταξὺ ἐκείνων, ὅσοι συνήρρησαν εἰς τῶν λειῶν τὴν ὑπόθεσιν, ὡς οὗτοι ἠλπίζον. Ὁ αὐτοκράτωρ, ἐνοχλούμενος ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, ἐδιώρισε πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἐκδουλεύσεών των μικρὰν τινα μόνον ποσότητα χρημάτων, καὶ ἀκόμη δὲν ἀπεφάσισε νὰ προσθήσῃ καί τι πλέον.

Τὰ πλοῖα, καὶ τὰ φορτία, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἔμεναν πρὸ δύο χρόνων τεθειμένα εἰς μεσέγγυνον, ἐπειδὴ ἠλπιζεν ἀναμφισβόλως ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λόρδ Κόχραν, τὸ ὁποῖον ἀπέλυνεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς Βρασιλικῆς δουλείας, ὡς τὸ προεῖδεν οὗτος, ὅταν ἀπεφάσισε νὰ μεταδῇ εἰς Εὐρώπην. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ ὡς μὴ ἀληθές ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας ἔδειξε τὴν δυσἀρέσκειάν του πρὸς τὸ φέρεσιμον τοῦ Λόρδ Κόχραν, ἐξαλείφων τὸν ὄνομα του ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπὸ τὴν δούλευσίν του ἀξιωματικῶν. Τίποτε ἀφ' οὗ, τι συνέδῃ ἢ ἡμπορεῖ νὰ συμδῇ δὲν δύναται νὰ στερήσῃ τὸν ἐνδοξον τοῦτον ἄνδρα τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ὑπόληψιν ὡς ἐπιτήδειος καὶ ἀνδρείος. (Morning-Post.)

Ἀπὸ Νοριμβέργης, 9 Νοεμβρίου.

Αἱ νεώτεροι ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις ἀναγγέλλουσιν ὅτι τὸ διδάνι ἐνασχολήθη ἐσχάτως πολὺ εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ μὴν ὑποχωρήσωσι τίποτε εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ νὰ τοὺς πολεμήσωσι κατὰ πάντα δυνατόν τρόπον, καὶ νὰ ἐπιχειρησθῶσι νέαν ἐκστρατείαν. Βέβαιόνουσι ὅτι, ὅσα τοῦ διδανίου μέλη ἐστοχάσθησαν ὅτι πρέπει νὰ ὑποχωρήσωσι κατὰ τι εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐθεωρήθησαν ὡς συμφαινομένη τῶν ἀποστατῶν, καὶ ἔλαβον κακὴν ὑπόληψιν. Ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ Τοῦρκοι, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰμπραήμ-πασσα, ἔλαβον ῥητὴν προσταγὴν, νὰ ἐνεργήσωσι καθ' ὅλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα, καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐκστρατείαν, καὶ προχωροῦντος τοῦ χειμῶνος. Ἐγένετο λόγος μάλιστα καὶ περὶ ἐκστρατείας ἐν καιρῷ τοῦ χειμῶνος, τὸ ὁποῖον θέλει εἶναι πρᾶγμα ἀνέκουστον εἰς τοὺς Τούρκους· ὅθεν δὲν διδουσι πολλὴν πίστιν εἰς τοῦτο οἱ ἄνθρωποι, ἐπειδὴ νομίζουσιν ὅτι, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Τούρκων, τὰ φερμάνια τοῦ Σουλτάνου ἢ αἱ προσταγαὶ τῶν πασσάδων δὲν θέλουσιν ἀναγκάσει τὰ στρατεύματα νὰ κινηθῶσιν εἰς πόλεμον καὶ τὸν χειμῶνα. (Constitutionnel)